

Valerio Magrelli: Ez az én reggeli imám

“[...] nous devrions pourtant [...]” – C. Baudelaire

Ez az én reggeli imám:
minden alkalommal,
amikor ellenőrzöm a számlám
a születésed dátuma köszön rám,
hisz ez a jelszavam.
Nem gondolok már rád napközben,
még sincs hajnal, mikor ne fájna,
hogy nem látlak többé
miközben utalok.
Mint Lázár, aki felkel sírjából,
előlépsz a számítógép kriptájából
és keserű szemrehányások közt szólsz hozzám,
túlvilági megvetéssel,
amelynek csíráját már életedben is
magadban hordoztad.
Mit akarnak a halottak?
És mi mit akarunk tőlük, amikor szólítjuk
és aljas cinizmussal felidézzük őket?
Az emlékedet használva rendezem számláim
miközben te visszatérsz hozzám csökönyös alakoddal,
hogy számot vess szenvedéseimmel.